

Notiser til foranstaaende Lovudkast.

§ 25 i Loven af 19de Februar 1861 om en Omordning af de communale Skatter i Kjøbenhavn er det foreskrevet, at de Bestemmelser, som indeholdes i bemeldte Lovs §§ 2, 3 og 11 skulde underkastes en Revision inden Udgangen af indevarende Aar.

Efterat Ministeriet med Hensyn hertil havde forlangt Kjøbenhavns Magistrats Efterretninger, har man under 15de Septem. ber sidstleden modtaget en Skrivelse fra bemeldte Magistrat, hvoraf fremgaar, at den samlede Communalbestyrelse har været enig i, at der ikke alt nu bør ske nogen Forandring i de i §§ 2 og 3 indeholdte Regler for Bestatningen af de faste Eiendomme her i Staden, men at der med Hensyn til Lovens § 11, — i hvilken det i Henseende til Udredelsen af den ved Loven paabudne Indkomsskat er fastsat, at en Indtægt af under 400 Rd. er skattefri, at en Indtægt af 1,200 Rd. og derover beskattes heelt, og at Indtægter fra 400 Rd. til 1,200 Rd. efter en nærmere angiven Scala skulle beskattes meer eller mindre ufuldstændigt — har været Meningsulighed mellem Magistraten og Borgerrepræsentantskabet, idet Magistraten har formeent, at der ikke for Tiden bør foretages nogen Forandring i den omhandlede §, medens derimod Borgerrepræsentantskabet har udtalt sig for, at § 11 forandres saaledes, at først en Indtægt af 2,000 Rd. og derover beskattes heelt, og at den ufuldstændige Bestatning af Indtægter mellem 400 og 2,000 Rd. skeer efter en fra Lovens noget afvigende Scala.

Hvad først angaaer Spørgsmaalet om Revisionen af de i Lovens §§ 2 og 3 indeholdte Bestemmelser, har Magistraten formeent, at det Beløb, hvortil de enkelte Skatter ere fixerede, hverken kan siges at være trykkende for Eiendommene at udrede, saa at det burde nedfattes, eller utilstrækkeligt til at tilfredsstille Communen's Behov og de Fordringer, Eierne af samme stille til Communen, saa at det burde forhoies, ligesaa lidt som de enkelte Skattebestemmelser kunne siges at medføre en væsentlig Ulighed i Skattebyrden for Eiendomsbesiddere. Hvad navnlig en Nedsættelse af de ommeldte fixerede Beløb angaaer — hvorom der vel nærmest vilde kunne være Spørgsmaal — har Magistraten henledet

Opmærksomheden paa, hvor stor Betydning det har havt for Eiendomsbesiddere, at Loven har fastslaaet Skatterne for de faste Eiendomme, og saaledes bevirket, at Skattebyrden ikke voger for deres Vedkommende, indtil en ligeligere Fordeleling af Skatterne i Tiden kan blive tilveiebragt. Magistraten har i denne Aaledning oplyst, at medens der ifølge Kjøbenhavns Budget for 1861. i hvilket Aar der for sidste Gang udfikres Skatter efter de ældre Skattelove, for Kjøbenhavn budgetteredes:

som Eiendomsfattet	687,300 Rd.
som Nærings- og Hjalpefattet	208,000 —
ialt	895,300 Rd.

budgetteredes der i 1862

som Arealfattet, Grundfattet og

Brolægningsfattet	677,600 Rd.
som Indkomssfattet	288,770 — 62 f.
ialt	966,370 Rd. 62 f.

i 1863

som Arealfattet, Grundfattet og

Brolægningsfattet	688,100 Rd.
som Indkomssfattet	276,667 — 29 f.
ialt	964,767 Rd. 29 f.

og i 1864

som Arealfattet, Grundfattet og

Brolægningsfattet	699,800 Rd.
som Indkomssfattet	337,091 — 31 f.
ialt	1,036,891 Rd. 31 f.

Medens altsaa Eiendomsfattet alene som en Folge af ældre Bygningers Udvidelse eller nye Bygningers Opførelse i 3 Aar ere stegne med 12,500 Rd. og for de usforandrede ældre Bygninger ere blevne de samme, er den personlige Skat, som tidligere opkrævedes gennem Nærings- og Hjalpefattet og nu udredes gennem Indkomssfattet, i samme 3 Aar steget med circa 130,000 Rd., af hvilket Beløb efter de ældre Skattelove en væsentlig Deel vilde være faldet paa de faste Eiendomme, der nu ikke have faaet en forøget Byrde. De faste Eiendomme kunne derfor ikke antages bebyrdede ved de af dem udredede Skatter. Magistraten har derhos fremhaevet, at der derved, at Eiendomsfattet ere blevne fixerede, er dannet en saadan Overgangsperiode, som maa anses for absolut nød-